

ROČNÍK 4 - ČÍSLO 7

VYŠLO V KVĚTNU 2010

VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ 2009

Minulé výroční sezení našeho klubu se konalo 5.12.2009 jako obvykle v kasárnách v ulici Gen. Píky za účasti 47 členů a 17 hostů. Mezi nimi jsme uvítali zvláště vzácného hosta – pana armádního generála Tomáše Sedláčka, čestného člena našeho klubu, dále prezidenta KVV kol. Starého s manželkou Marií, předsedu Svazu důstojníků a praporčíků AČR plk. Prokeše a za KVV Bratislava kol. Hrehu. Z přespolních děkujeme za účast a vystoupení v diskusi kol. Chymčákovi z Hradce Králové, Chromkovi z Liberce, Kvasničkovi z Tábora, Janků z Písku a Jeřábkovi z Plzně.

Po zahájení schůze byla praporečkem klubu kol. Tvrzem představena naše dlouho očekávaná klubová vlajka autora kol. Quida Quiqueréze, který je též autorem klubového znaku. Poté předseda kol. Gavlas přednesl zprávu o činnosti klubu, v jejímž závěru předal spolu s kol. Juříčkem kolegům Mrázkovi, Vejvarovi a Quiquerezovi medaili Za zásluhy, Pamětní medaili ČR kol. Mráčkovi a Pamětní listy představitelům klubů Prostějov, Bratislava, Liberec, Hr. Králové, Tábor, Písek, Plzeň a Svazu důstojníků a praporčíků AČR. Kolegové, kteří se zasloužili o úspěšný průběh celostátního setkání k 60. výročí založení civilního parašutizmu - Řanda, Rybínová, Urban, Lajpold, Tvrz a Quiquerez - a dále Štrajt, Lacina a Kořízek za angažovanou práci pro klub byli odměněni Děkovnými listy.

Následovala zpráva o finančním hospodaření a plán činnosti na rok 2010 (kol. Gavlas), poté jsme přivítali nového člena klubu kol. Vojtěcha Kohouta. Před zahájením diskuse jsme si udělali krátkou přestávku, kterou jsme využili na fotografování účastníků na vstupním schodišti, a posilnili jsme se párkem a kávou. V diskusi vystoupili naši hosté, někteří i opakovaně.

Po diskusi bylo přijato usnesení a po hymně Duní stroje vzduchem jsme oficiální část shromáždění ukončili.

Až do pozdních večerních hodin jsme pak společně v přátelském duchu poseděli u dobrého vínka a studených mís, které obětavě zabezpečil kolega Standa Lacina, a zavzpomínali jsme na mládí.

Pavel Krajčovič

MÁME NOVÝ KLUBOVÝ KLOPOVÝ ODZNAK

Po klubové vlajce, o které jsme vás informovali v čísle Padáčku č. 6, máme nový kloповý klubový odznak. Díky dobré spolupráci s naším mateřským klubem Prostějov se podařilo najít výrobce.

Odznak tvoří barevné logo našeho klubu. Je ve tvaru elipsy o rozměru 26 mm na výšku a 20 mm na šířku. Připevnění na oděv je řešeno tenkou jehlou, kterou zajišťuje klipsa.

Bylo vyrobeno 150 ks. Prodejní cena, která je v podstatě výrobní, je pro členy našeho klubu 50 Kč a pro zájemce z ostatních klubů a sběratele je stanovena na 70 Kč. Odznak si můžete zakoupit na každé členské schůzi našeho klubu, nebo na celostátních akcích KVV, až do vyčerpání zásob. **Jumila**

UDĚLENÍ VYZNAMENÁNÍ, DIPLOMŮ A BLAHOPŘÁNÍ

Celostátní výbor KVV Prostějov udělil na návrh výboru KVVV Praha

MEDAILI ZA ZÁSLUHY

kol. Bořivoji VEJVAROVÍ, nar. 1935, při příležitosti jeho 75. narozenin

plk. v.v. ing. Jozefu HANÁKOVÍ, čestnému předsedovi, nar. 1940, při příležitosti jeho 70. narozenin

kpt. v.v. Miloši MATOUŠKOVÍ, nar. 1940, při příležitosti jeho 70. narozenin

PAMĚTNÍ MEDAILI

plk. v.v. Ing. Václavu HYNKOVÍ, nar. 1940, při příležitosti jeho 70. narozenin

BLAHOPŘEJEME K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

kol. Jindřichu GONDEKOVÍ, NAR. 1945, při příležitosti jeho 65. narozenin

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme
pevné výsadkářské zdraví

Uvedená ocenění budou předána na členské schůzi dne 20. května 2010

POZDRAV OD NAŠEHO VELITELE PLK. MANSFELDA

Plukovník Mansfeld nás požádal o zaslání knihy „Ve vzduchu, na zemi i ve vodě“. Zaslali jsme ji s průvodním dopisem, ze kterého vyjímáme:

Vážený pane plukovníku, posíláme publikaci, která mapuje historii paragánů. Na této historii jste zanechal hlubokou a nesmazatelnou stopu právě Vy. Tato kniha o tom hodně vypovídá. Především o Vás a o Vaší vůli, kterou jste ovlivnil charakter výsadkových jednotek a jejich směřování až do dnešní doby. Stal jste se, po gen. Palečkovi, živoucí legendou všech výsadkářů. Velice si Vás váží nejen všichni výsadkoví veteráni, ale i současná výsadková generace, která je pokračovatelem této tradice.

Plukovník Mansfeld odpověděl kromě jiného:

..děkuji za knihu, především za slova velkého uznání mé práci.

Znáte mne jistě natolik, že víte, že jsem si nikdy nepotrpěl na osobní světskou slávu. Slova mých výsadkářů, jaká jste mě napsali, jsou pro mne tou odměnou největší. Mám dobrý pocit z toho, že jsem žil a pracoval pro dobrou věc, že se mi podařilo dát všechno to nejlepší ze sebe tisícům vojáků, kteří prošli službou u výsadku, a zároveň v nich zasít sémě budoucí vzájemné soudržnosti. František Mansfeld

KNIHA PSANÁ ENTUZIAZMEM

V rodině jedinečných publikací vydaných Prezentačním informačním centrem Ministerstva obrany ČR vyšla kniha historika Jiřího Bílka s názvem *Ve vzduchu, na zemi i ve vodě*, která nevšedním způsobem podává svědectví o československých a českých výsadkových jednotkách od jejich vzniku v roce 1947 až po současnost. O vznik publikace se zasloužil i Vojenský historický ústav Praha a také Vojenský archiv, který poskytl k ucelenému

pohledu na výsadkáře cenné dokumenty.

Ředitel Vojenského zpravodajství generálporučík Páleník, který převzal záštitu nad křtem této knihy, ve svém projevu řekl, že se nositelé červeného baretu dočkali skvělého díla, které je vystavěno na historických faktech a zcela jistě se bude dobře číst. „Je dobře, že pražský Klub vojenských výsadkových veteránů opět přispěl k tomu, aby se mladé generaci připomněla historie a také tradice výsadkářů - nová generace má na čem stavět,“ uvedl generál Páleník.

Kniha začala vznikat už v roce 2007, kdy Vojenský historický ústav připravil spolu s naším klubem výstavu k 60. výročí založení výsadkového vojska Čs. armády. S pomocí pamětníků se podařilo shromáždit přes 800 fotografií, dokumentů i dalších artefaktů, často dosud nepublikovaných, které dokumentují vývoj našeho výsadkového vojska až po jeho současnou podobu.

Publikace vznikala z entuziazmu všech, kteří do ní přispěli. Přibližuje tedy nejen historii a současnost těch, co se hrdě hlásí k červenému baretu, ale také ducha kamarádství a přátelství mnohdy až do konce života. Je to kniha, která určitě půjde z ruky do ruky. Členové našeho klubu si ji budou moci půjčovat, jak je uvedeno v článku Čteme – Čtěte v tomto čísle Padáčku. Minkewa

OSMNÁCTÝ ČERVEN

V ten červnový den, kdy dozněly poslední výstřely nerovného boje parašutistů v kryptě kostela Cyrila a Metoděje v Resslově ulici, bylo možné po léta pozorovat na chodníku před kostelem skupinky lidí i jednotlivce – postáli, položili kytičku a pomalu se rozešli. Žádný oficiální piení akt, žádné oficiální poděkování státu, pro který Opálka, Kubiš, Gabčík, Valčík, Švarc a Hrubý položili na oltář vlasti své životy.

O parašutistech se u nás dlouhou dobu nemluvilo, bylo to považováno za nevhodné. Komunistická strana vzpomínku na ně sice nezakázala, ale nikdy ji nepodpořila. Neboť podle ní to byla akce individuální a především - rozkaz k ní nepřišel z Moskvy. Odkud měl přijít, když Sověti měli s Hitlerem uzavřenou spojeneckou smlouvu? Kam měli vojáci utíkat z okupované vlasti, když proti Hitlerovi chtěli bojovat? Přesto komunisté tento obrovský čin čs. zahraniční armády, operaci Anthropoid, od samého začátku zpochybňovali.

V roce Pražského jara jako kdyby měl být dluh vůči parašutistům splacen. „Spolu s plukovníkem Krzákem jsme 18. června letecky dopravili do Prahy čestnou rotu z Prostějova,“ vzpomínal Dr. Jiří Šolc, „která se zúčastnila trzny, první od roku 1947, a vzdala čest hrdinům. Zorganizovali jsme slavnostní pochod z Resslovy ulice na Staroměstské náměstí, se sokoly, skauty a legionáři, kteří se léta nesměli nikde ukázat, pochodovali prostějovští výsadkáři v maskáčích, se samopaly a v červených baretech.

Na Staroměstském náměstí mě pak plukovník Krzák zavedl do restaurace a představil pamětníkům a účastníkům ze Západu, kteří byli v té době v republice, Otiskovi a jiným. Pamatuji si dva pravoslavné kněze, kteří tam stáli v sutanách a na nich měli připnuté válečné kříže. To setkání pro mě znamenalo nesmírnou čest a jeho výsledky posunuly mé bádání hodně daleko. Myslím, že kdo by přišel po mně, už nikdy do toho nepřinese nic nového.“

Dalších dvacet let se vzpomínka zase odehrávala jen na chodníku před chrámem. Ač to mělo příchut' zakázaného ovoce, scházelo se tam 18. června se smeknutými

čepicemi a klobouky hodně lidí. „Já jsem se tam sešel s celou řadou pamětníků, kteří dnes už nežijí, a byla to velmi užitečná setkání,“ vzpomínal Jiří Šolc.

Pak přišel převrat, generálu Krzákovi a historiku Šolcovi se podařilo prosadit přijetí zahraničních parašutistů u Václava Havla, prezidenta republiky, 18. června začali přijíždět parašutisté žijící v zahraničí, do chrámu Cyrila a Metoděje přivedl Václav Havel i prince Charlese. Ve výroční den se tryzny zúčastňují ústavní činitelé ČR, vojenští atašé zemí, které se podílely na válečných akcích našich parašutistů, pravoslavný klér, Sokolové, skauti, zástupci legionářů, výsadkových jednotek i výsadkoví veteráni.

18. červen se stal významným dnem České republiky.

Daga Minkewitzová

SETKÁNÍ VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ 2010 V PROSTĚJOVĚ

Uskuteční se ve dnech 15. – 17. září ve výcvikovém prostoru 601. skupiny Speciálních sil (VÚ 8280) na Hamrech. Několik předběžných údajů k této akci: Prezence 15. září od 11.00 do 17.00 hod. u VÚ 8280 v místnosti tradic. Ubytování předpokládáme na UVZ Hamry ve srubech, v případě velkého zájmu ve stanech, tudíž je třeba, aby si každý účastník zabezpečil spací pytel (nelze ho získat jako při minulém setkání od útvaru). Vzhledem k tomu, že se tato akce bude konat v září, nelze zabezpečit ubytování na Domovech mládeže (školní rok).

Pokud se týká nákladů pro jednotlivce, částka na stravování byla stanovena 500 Kč (první den 2x večeře, druhý den snídaně, oběd, 2x večeře, třetí den snídaně - vše na UVZ Hamry, oběd jako společný raut v jídelně VÚ 8280 v Prostějově). Účastnický poplatek bude činit 100 Kč (zahrnuje účastnický odznak, účastnický list, dopravu a režijní náklady). Celkově tedy 600 Kč Kč pro jednotlivce. Částku za dvoudenní stravu nelze dělit na jednotlivé jídla.

Bližší informace s konkrétním programem budou uveřejněny ve ZPRAVODAJI č. 50, který obdržíte v červenci, platby bude třeba uskutečnit do 15. srpna 2010.

(Informace ze Zpravodaje č. 49)

I. MISTROVSTVÍ ČR VOJENSKÝCH VETERÁNŮ PARAŠUTISMU ERPUŽICE 14.8.2010

Myšlenka uspořádat mistrovství vojenských výsadkových veteránů ČR v seskocích padákem vznikla v létě 2009. Nasledoval průzkum na letištích v rámci provozů, co by to obnášelo. Kulaté padáky OVP-68 dosloužily, s novějším typem OVP-80 zatím veteráni nemají tolik zkušeností, takže zbyl padák typu křídlo. Hledal se i organizátor schopný zabezpečit mistrovství, prakticky šlo

o zabezpečení padáků stejného typu pro 1 obsazenou AN-2, t.j. 12 kompletů padáků.

Nakonec jsme se rozhodovali mezi dvěma kluby – 1. vojenským paraklubem v Plzni a Aeroklubem Kolín. Jako letiště s možnostmi ubytování přicházely v úvahu Příbram, Jihlava, Plasy. Musím podotknout, že pryč jsou doby Svazarmu, parašutismus je dnes tvrdý byznys, peníze se točí hlavně v zápůjčce padáků a obsazení vlastního letadla, čímž se šetří na přeletech. Z vedení KVV ČR došlo poklepaní po ramenou a „hledejte si sponzory“. KVV ČR pro rok 2010 dotuje dvě velké akce – Memoriál v Brně a Setkání v Prostějově. Aby se akce netříštily, přesunuli jsme termín ze září na srpen a začali mluvit o mistrovství jako o nízkonákladovém. Za organizátora byl vybrán 1. vojenský paraklub Plzni a jako místo konání letiště Příbram. Koncem roku jsme v Padáčku č. 6 oznámili, že se chystá mistrovství a že ho organizujeme hlavně já s A. Štrajtem. Na výročním setkání KVVV Praha v prosinci 2009 bylo mistrovství v hrubých rysech prezentováno (termín, místo, podmínky) a došlo k vytvoření organizační komise. Kladem je, že výbor KVVV Praha odsouhlasil částku 1000 Kč na člena sportovního družstva. Nastalo doladování propozic, mezitím padla Příbram (bourání hangáru, nutnost přeletu letadla, mistrovství by se konalo asi 1 km od letiště, vyšší náklady na ubytování). Ve hře zůstalo letiště Plasy (nutný přelet letadla AN-2, nebo seskoky z L-60, což by mistrovství prodražilo, plusem bylo levné ubytování) a letiště Erpužice. Nakonec bylo zvoleno posledně jmenované. Mezitím jsem odrážel různé proč ne (vlastní padáky, rozdělení závodníků do kategorií, střelba ze samopalů, proč Erpužice, když jinde je levněji, hodnocení techniky a estetiky doskoku, jestli je vhodný název mistrovství pro cvičné seskoky, zda povinné přistávání do parakotoulu, povinné pojištění atd). Některé myšlenky mohou autoři použít, až bude KVVV Praha organizátorem Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska.

Podle neúplného seznamu jsem v únoru oslovil jednotlivé KVV ČR a SR s žádostí o předběžné potvrzení účasti. Jako první se ozval KVV Bratislava a do poloviny března účast přislíbily další 3 družstva. Odhaduji, že se v Erpužicích objeví 6-7 družstev. Na výborové schůzi KVVV Praha byly 15.3. 2010 schváleny propozice I. mistrovství vojenských výsadkových veteránů v parašutismu 14. srpna 2010 na letišti v Erpužicích.

Ještě v krátkosti k pojištění. Je možné připojistit se např. u Hasičské pojišťovny, kde roční pojištění na základní parašutistický výcvik stojí 450 Kč. Při mistrovství jsme ze zákona pojištění organizátorem – 1. vojenským paraklubem, který má k tomu pojištěné padáky. Takže případné zranění při seskocích je hrazeno z pojistky na padák a vztahuje se na činnost na letišti, t.j. i provádění cvičných seskoků. Takže dodělat zdravotní prohlídky, nastudovat teorii, přečíst si něco o padáku VTP-100, který unese 140 kg a jít na to.

Vladimír Gajdoš

STÁLE JEŠTĚ NA PADÁCÍCH

Veteránské seskoky pokračovaly i v roce 2009 několika zdařilými akcemi. 9. května jsme se vypravili na letiště mezinárodního aeroklubu Skydive Pink Klatovy v sestavě těch skalních a nejstarších – Jirka Urban, Olda Visingr, Tonda Štrajt a Ludvík Dvořáček. Servis nám dělal Pepík Lajpold. V zájmu prezentace na mezinárodní úrovni jsme přijeli v klubových uniformách. Na letišti v Klatovech jsme způsobili rozruch nejdříve uniformami, a když se rozneslo, že jsme si přijeli skočit, i naším věkem: Dvořáček 80, Urban 77, Visingr 76 a Štrajt 60, takže věkový průměr byl 73 let.

Bohužel v organizaci vznikl menší zádrhel, takže jsme čekali na seskok do příštího dne. A tak jsme večer při kytáře na ubytovně oslavili ve vsí pohodě a v dobré náladě šestasedmdesátiny Oldy Visingra.

Druhý den nás čekaly samé nové věci. Byl to především rakouský letoun SKYVAN SC 7, který má dva motory s pětistovými vrtulemi a zadní padací vrata, ze kterých se skáče jako z nákladáku. Takže to byla pro nás na stará kolena další premiéra. Také sportovní padáky typu křídlo VTP 100 a MARS 330 byly pro nás novinkou. Let na nich byl skutečně zážitkem, byly rychlé jak žiletky. (Celý seskok od strojení až po výskok a dopad jsme si nechali na památku natočit rakouskou tandemovou kameramankou na CD). Získali jsme zase nové zkušenosti a zážitky. Jenom já jsem si odvezl pár pěkných modřin z příliš rychlého přistání. Mé kosti mě však nezklamaly, všechno vydržely. A mně hrálo vědomí, že jsem si splnil předsevzetí a přání skočit si ještě v osmdesáti.

Pro osazenstvo místního aeroklubu a personál letiště jsme byli neskuteční odvazi a borci a pro rakouské a německé turisty i skákající parašutisty jsme byli přímo raritou. Všichni nám fandili a nechali se s námi fotit. Zpočátku si totiž mysleli, že buď budeme skákat tandemy, nebo že jsme přijeli jen tak na čumendu. Myslím, že to byla velmi dobrá propagace českého parašutismu a také našeho klubu.

Další skákání zorganizoval v Příbrami kolega Ing. Vlado Gajdoš na dosluhujících padácích OVP 80. Spolu s ním si tam skočil také Tonda Štrajt, jak to podrobně popsal v minulém čísle Padáčku Vlado.

Poslední loňskou akcí byly seskoky na letišti aeroklubu Skydive Jihlava 24. října, které provedli kolegové Urban, Visingr, Štrajt a Gajdoš na padácích typu křídlo z letounu AN-2. Seskoky se uskutečnily za krásného slunečného podzimního počasí v pohodě a výborné péči jihlavského aeroklubu a jeho instruktorů. Všichni si pochvalovali, každý provedl dva seskoky, zkrátka byla to zdařilá akce, neboť jsme při tom v Jihlavě získali také velmi dobré zázemí a jsme tam kdykoliv vítáni.

Pro úplnost nutno ještě doplnit, že kolektiv skákajících veteránů rozšířil zasloužilý mistr sportu (a současný člen výboru KVVV Praha) kolega Standa Lacina po dlouhé přestávce svým seskokem číslo 4225. Obdiv zaslouží také kolega Pepík Lajpold, který po šestileté přestávce (od úrazu při seskoku v Dubnici) dokázal jít znovu na seskok. K našim skákajícím na tandemu přibyl kolega Jiří Kořízek, který si skočil na setkání v Prostějově.

V letošním roce se všichni těšíme na 14. srpna, kdy se bude konat 1. mistrovství veteránů ČR. Všechny příznivce skákání zvou na mistrovství veteráni, kteří jsou stále ještě na padácích.

Ludvík Dvořáček

BASE JUMPING

(Trochu lepší adrenalin)

Jsou lidé, kterým se rozbuší srdce a zvýší tlak, jakmile se ve světě postaví něco pořádně vysokého. Sbalí svých pět švestek, k tomu padák a už je takto postižený člověk třeba v Dubaji a hop z domku vysokého 818 metrů s jediným padákem na zádech. Adrenalin cloumá lidstvem a nejvíc si užijete, když si skočíte ne z nějakého letadla, ale z pěkně vysoké věže, z mostu, z útesu, z výškové stavby. A nejen z pořádné výšky, ještě lépe skoro z žádné výšky.

Dnes už mají tito šílenci vlastní klub a píšou si rekordy. Jedním z největších dobrodruhů a zakladatelů tohoto snad nejdivočejšího sportu byl Američan Carl Boenish. Začal skákat padákem, ale brzy mu to zevšednělo. Když se dověděl o bláznivém seskoku ze skály El Capitan v Yosemiteckém národním parku, rozhodl se bez ohledu na to, že se oba skokani těžce zranili, že jejich bláznivý seskok zopakuje. Po pečlivé přípravě a s dokonalou technikou v roce 1978 přistál na úpatí El Capitanu živ a zdrav.

A tak se zrodil nový adrenalinový sport zvaný BASE jumping (bejs džamping). Aby se člověk mohl stát BASE skokanem, musí absolvovat čtyři druhy seskoků – z vysoké budovy (Building), z televizní věže (Antennae), z mostu (Span) a země (Earth). Většinou se ale skáče z velmi malé výšky, až do jednoho sta metrů, kdy už nezbyvá žádný čas něco napravit. Nemají ani záložní padáky, stejně by je nestačili použít.

Přestože skokani mají speciální vybavení, jde o velmi náročné výkony, pro které musí mít za sebou nejméně 300 seskoků z letadla, aby získali dostatek zkušeností.

BASE jumping vymyslel Boenish spolu se svým přítelem Philem Smithem. Ale sám se držitelem prvního odznaku klubu moderních sebevrahů nestal. První místo obsadil Smith, druhé Boenishova manželka Jean a on sám byl třetí. Svému koníčku však zcela propadl. Stejně jako Rick Harrison, který při jednom seskoku přišel o nohy, ale skákat nepřestal, také Boenish hledal stále silnější dávky adrenalinu. Proto si vybral norský útes Trollveggen, ze kterého ještě nikdy nikdo neskočil. Seskokem do propasti vytvořil svůj další rekord. Ale když nazítří chtěl svůj úspěch opakovat, štěstí ho opustilo a jeho tělo se rozbilo o skálu.

Podle knihy L. Budinského Tragedie slavných

Daga Minkewitzová

PRAŽSKÉ METRO A VÝSADKÁŘI

Podzemní dráha v Praze byla dlouho snem odborníků i veřejnosti. Byla navrhována jako moderní, rychlý dopravní prostředek už roku 1926 a v roce 1929 byly hotové konkrétní projekty. Ale až do roku 1967 se o ní diskutovalo, kreslily se varianty projektů, přelo se o podzemní tramvaj, ale nic se nepostavilo. Teprve v srpnu 1967 se vláda ČSSR rozhodla metro konečně začít stavět a také ufinancovat. Formovaly se podniky a týmy specialistů pro projekci, výstavbu, financování, materiální zajištění a přípravu provozu.

Někdy v tom období se mezi tvůrce zařadili i bývalí výsadkáři. Přitahovala je novinka, riziko, ale i zájem pomoci budoucnosti města. Objevili se jednotlivci jako náš klubový kolega Řanda. Působil v rozhodujícím útvaru financování a řízení výstavby, kde se významně zasloužil o tak skvělou a pro ČSSR prestižní stavbu, která poznamenává život v hlavním městě minimálně na sto let. Olda Urban z pohraničních jednotek, průzkumák s výsadečným výcvikem, až do předloňského roku zajišťoval provoz nejcitlivější automatické techniky především na vozech. Výsadkář Vaněk z holešovského útvaru pracoval na centrální dispečerské spojové a počítačové technice, která automaticky řídí provoz všech vlaků najednou, a na technice, která nedovolí, aby se vlaky v tunelu navzájem přiblížily na nebezpečnou vzdálenost. Do ředitelství byl získán právník Zdeněk Formánek vycvičený spolu s manželkou a hercem Brabcem v 50. letech na Trojském ostrově. Svým přehledem pomohl při výstavbě nového podniku, který měl v roce 1990 kolem 5000 zaměstnanců. Nezapomenutelný je výsadkář Bláha, absolvent košické kulometky a úspěšný ředitel vývozního textilního podniku, který se po roce 1968 podílel na stavbě nejsložitější stanice metra, stanice Muzeum - už jen jako bagrista. Výsadkář Kristl z košické protiletadlové kulometky spolurozhodoval jako pracovník Centrotexu o koncepci stanice Pražského povstání, která je do budovy Centrotexu zabudována. A Šaňo Karász z Kubíčkovy kulometky, pracovník Armádního filmu, propagoval metro v mediích. A jistě byli i další, o kterých ani nevíme.

Také autor těchto řádků, který v letech 1953-4 působil u kol. Melichárka na operačním oddělení prešovské brigády, byl metrem doslova poznamenán. V roce 1967 vyhrál konkurs mezi prvňáky jedenáct inženýrů metra. Po stážích v SSSR pracoval na koncipování nového podniku pro provoz podzemní dráhy. Posuzoval projekty, plánoval výběr kádrů, jejich přípravu a rozmístování, podílel se na výstavbě řídicího centra, byl v týmu pro nuselský most, v týmu hlavního architekta města na řešení sítě komunikací, řídil vypracování provozních předpisů, organizoval zkušební provozy, zkoušky eskalátorů, větrání v podzemí, postupy při haváriích, údržbu průjezdných průjezdů, provoz dep, bezpečnostní zajištění atd., i kontakty s policií a s armádou. Nakonec zajišťoval i zprovoznění všech tří tras pražského metra. Těch dvacet let, která na metru odsloužil jako 1. náměstek, chtělo notnou dávku odvahy. Musel přijímat rizika, pečovat o spolupracovníky a spolehnout se na ně, vydržet se zdravím - vše, co je výsadkářům blízké.

Stejně jako v Americe, Německu, Anglii, Moskvě, Leningradu i jinde se metro budovalo jako kryt. Náš byl stavěn až pro 100 000 osob a nahrazoval koncepci malých místních úkrytů. Byl všestranně zajištěn proti ZHN včetně zdravotní služby, vody a vzduchu, i proti protržení vltavské kaskády. Nesměl však ovlivnit bezpečnost mírového provozu. Měl své štáby, cvičilo se v rámci armády. - To vše do roku 1990, kdy ve všeobecné euforii ztratil svůj momentální význam.

Miroslav Mráček

ČTEME - ČTĚTE

V loňském roce se začal realizovat nápad půjčovat si navzájem mezi členy klubu literaturu, která nás zajímá, a většinou běžně není k sehnání. První výpůjčky se uskutečňovaly na pravidelných měsíčních setkáních, při „potlaších“. V této praxi budeme pokračovat i letos. Nabídka se objeví i na každé členské schůzi.

V současné době je možné vybrat si z 392 knížek, které nabízejí k přečtení kolegové Dvořáček, Gajdoš, Juříček, Matoušek, Mráček, Řanda, Urban a Vejvara. K vypůjčení jsou např. všechny tituly Jiřího Šolce a řady dalších našich i zahraničních autorů. V mnoha případech se jedná o unikáty, které nelze koupit, ani si je vypůjčit v běžných knihovnách, jako např. letošní novinka, publikace o výsadkářích Ve vzduchu, na zemi i ve vodě autora Jiřího Bílka (na jejím vzniku mají zásluhu i někteří členové našeho klubu). Kniha je neprodejná, byla přidělována do armády i našim klubům podle rozdělovníku v daleko menších počtech, než jaký je o ni zájem. Aby ji mohli dostat do rukou všichni naši členové, několik výtisků máme v databázi výpůjček.

Možná mnoho z vás má ve své knihovně nějaký zajímavý titul, který byste mohli nabídnout k přečtení kolegům. Napište, prosím, název a autora knihy, kdo a v kterém roce ji vydal, a pokud z názvu není jasný obsah, v poznámce uveďte např. jednotky z VB, povstání ve Varšavě apod. Nevadí, pokud stejnou knihu nabídne více kolegů, aspoň bude možné uspokojit víc zájemců současně.

Seznam knih můžete vždy najít u shora uvedených kolegů, kteří se už do půjčování zapojili. Knihy si pak budete půjčovat sami od majitele, se kterým si dohodnete místo a čas převzetí i vrácení.

Dopřejme si vzájemně potěšení ze zajímavých knih!

František Řanda

VÍTÁME NOVÉ ČLENY

Plk.v.v. Ing. Vojtěcha KOHOUTA, nar. 1942

Čet. v zál. Evžena KŘÍŽKA, nar. 1951

Začínal jako voják v roce 1971 u průzkumníků v Holešově a zákl. vojenskou službu ukončil po dvou letech v ASD Prostějov. Absolvoval 114 vojenských seskoků.

MUSELI JSME SE ROZLOUČIT

Ve čtvrtek 8. dubna postihla nejen náš klub, ale všechny, kdo ho znali osobně nebo znali jeho knihy, bolestná ztráta – nečekaně, náhle odešel do výsadkového nebe

plukovník v.v. PhDr. JIŘÍ ŠOLC

spoluzakladatel a čestný místopředseda našeho klubu KVVV Praha ve věku nedožitých 78 let. Byl velmi blízkým přítelem a člověkem požívajícím velkou úctou nejen všech výsadkových veteránů. „Červené barety“ mu nikdy nezapomenou, že jako historik se srdcem výsadkáře zmapoval historii výsadkového vojska od jeho samotného vzniku. Třebaže už nenapíše žádnou další knihu, my mu zůstaneme vděční za tu, která se jmenuje Červené barety.

PŘIJĎTE, SEJDEME SE

(Zapište si do kalendáře a rezervujte si čas)

- Na členských schůzích_ dne 21. 9. 2010 v 16.30 hod. v klubovně ČsOL ve 4. poschodí hotelu LEGIE , metro I.P. Pavlova
- Na výročním shromáždění dne 11.12. 2010 v 10.00 hod. v jídelně kasáren v ulici Gen. Píky č.1
- Schůze výboru: v klubovně KVV Praha, Křižíkova 12, 1. p., č. dv. 138, ve dnech 14.6., 19.7., 16.8., 13.9., 18.10., 15.11., 30.11., 6.12. vždy v 17.00 hod.
- Na pietním aktu Anthropoid 18.6.2010 v 10.00 hodin v Resslově ulici a u památníku výsadkářů v Dejvicích
- Setkání paraveteránů v Prostějově - 3.-5. (10.-12.) září 2010 (bude upřesněno)
- Den veteránů - 11. 11. 2010 v 16.00 hod. u Památníku výsadkářů v Technické ulici v Dejvicích
- Pravidelná setkání veteránů klubu každý třetí čtvrtek v měsíci se budou uskutečňovat v salonku restaurace U PARAŠUTISTŮ v Praze 2, Resslerova ulice, ve dnech 17.6., 15.7., 19.8., 16.9., 21.10., 18.11., 16.12. vždy od 17,00 hodin

MÁME VLASTNÍ WEBOVÉ STRÁNKY

Díky mimořádnému pochopení našeho mateřského klubu v Prostějově, kol. Jindřicha Starého a Jaroslava Ondrejčáka, máme vlastní webovou stránku. Najdete ji na webové adrese KVV Prostějov www.kvvprostejov.wgz.cz, v menu KVVV Praha. Najdete tam logo našeho klubu, naši klubovou vlajku, stanovy klubu, organizační řád, usnesení výročního shromáždění, plán činnosti na rok 2010 a aktuální číslo Padáčku (6).

Na prostějovských a bratislavských stránkách jsou ke stažení i klubové časopisy.

WEBOVÉ STRÁNKY DALŠÍCH KVV

Liberec (www.kvliberec.rajce.idnes.cz),

Bratislava (www.skydiver.sk) a

Trenčín (www.klubvtn.info/paragan.htm).

INTERNETOVÉ STRÁNKY VĚNOVANÉ ČSLA

Internetové stránky (<http://www.csla.cz>) jsou věnovány Československé lidové armádě. Jejich cílem je poskytnout každému zájemci ucelený přehled o této armádě z vojenského hlediska. Naleznete tu dost zajímavých informací. Po kliknutí na *Výsadkové vojsko* tam najdete článek pplk. Petra Čejky, fotogalerii a mnoho dalších zajímavostí.

Pro všechny, kteří už neměli možnost v ČSLA sloužit nebo by si na ni chtěli aktivně zavzpomínat, nabízíme na <http://kvh.csla.cz> možnost zúčastnit se akcí, a to jak airsoftových, tak v dnešní době populárních military akcí.

Kromě toho existují webové stránky (<http://www.forum.csla.cz>). *DISKUSNÍ FÓRUM* věnované ČSLA, kde můžete po registraci vznášet dotazy a připomínky. Po otevření stránky tam najdete podrobné pokyny. Jumila

---

PADÁČEK – Občasník Klubu vojenských výsadkových veteránů Praha. Vychází 3x ročně (ke každé členské schůzi). Rediguje Daga Minkewitzová. Technické zpracování Miloslav Juříček. Číslo 8 vyjde v září 2010. Uzávěrka je 15. července, uzávěrka aktualit 18. srpna 2010.